

μ.φ.

(Για το παραγόμενο π.χ.): Προφανώς, θα πρέπει όλες οι συναρτήσεις να έχουν την ιδιότητα $g(x)|_{x=0} = 0$, αλλά εδώ $g(x)|_{x=0} = 1$, άρα δεν υπάρχει $f(x), x \in [0,1]$.

Ορισμός

Για δύο τελεστές που δε μετατίθενται ορίζουμε το μεταθέτη των A και B ως: $[A, B] = AB - BA$, με τις ιδιότητες:

α) $[A, B] = -[B, A]$

β) $AB = BA \Leftrightarrow [A, B] = 0$.

π.χ. Να βρεθεί ο μεταθέτης των τελεστών $A = \frac{d}{dx}$, $B = x$.

Παρατήρηση: Οι τελεστές ορίζονται μέσω της δράσης τους.

$$\begin{aligned} \text{Δηλαδή: } [A, B]|f\rangle &= (AB - BA)|f\rangle = AB|f\rangle - BA|f\rangle = \frac{d}{dx}(xf(x)) - x \frac{d}{dx}f(x) \\ &= f(x) + x \frac{df(x)}{dx} - x \frac{df(x)}{dx} = f(x) = |f\rangle. \end{aligned}$$

Άρα $[A, B]|f\rangle = |f\rangle$, δηλαδή $[A, B] = I$, $\forall |f\rangle \in S$ ή $[\frac{d}{dx}, x] = I$.

π.χ. Θεωρούμε τον δ.χ. S, τα πολυώνυμα βαθμού μικρότερα ή ίσα με το N και την απειωδόνιση $x^n \rightarrow nx^{n-1} + ax^n$, $a \in \mathbb{R}, n=1, 2, \dots, N$.
Να βρεθεί ο τελεστής αυτής της απειωδόνισης.

$$\rightarrow Ax^n = \left(\frac{d}{dx} + a\right)x^n = nx^{n-1} + ax^n, \text{ άρα ο } A = \frac{d}{dx} + a.$$

$$\text{Όμοια για } x^n \rightarrow nx^n, \quad x^n \rightarrow \left(\frac{1}{n} - 1\right)x^n.$$

Γραμμικοί Τελεστές

Ορισμός: Ένας τελεστής σε ένα δ.χ. S, λέγεται γραμμικός αν:

α) $A(\alpha|f\rangle) = \alpha A|f\rangle$, $\alpha \in \mathbb{C}, |f\rangle \in S$.

β) $A(|f\rangle + |g\rangle) = A|f\rangle + A|g\rangle$, $|f\rangle, |g\rangle \in S$.

Οι δύο ιδιότητες μπορούν να γραφούν ως μία:

$$A(\alpha|f\rangle + \beta|g\rangle) = \alpha A|f\rangle + \beta A|g\rangle, \text{ όπου } \alpha, \beta \in \mathbb{C} \text{ και } |f\rangle, |g\rangle \in S.$$

π.χ. 1

Ο τελεστής της παραγωγίσιμης, $D = \frac{d}{dx}$, είναι γραμμικός τελεστής.

$$\begin{aligned} \rightarrow |f\rangle = f(x), |g\rangle = g(x), \alpha, \beta \in \mathbb{R}. \\ D(\alpha|f\rangle + \beta|g\rangle) &= \frac{d}{dx}(\alpha f(x) + \beta g(x)) = \frac{d}{dx}(\alpha f(x)) + \frac{d}{dx}(\beta g(x)) = \\ &= \alpha \frac{df(x)}{dx} + \beta \frac{dg(x)}{dx} = \alpha D|f\rangle + \beta D|g\rangle. \end{aligned}$$

Συμπέρασμα: Ο τελεστής της παραζήγισης είναι γραμμικός τελεστής

π.χ. (2) Ο τελεστής A , με $A|f\rangle = Af(x) = f^2(x)$, είναι μη γραμμικός τελεστής.

Ιδιότητες: Οι γραμμικοί τελεστές έχουν τις εξής ιδιότητες:

1) Αν A και B είναι γραμμικοί τελεστές τότε και ο $C = A+B$ είναι γραμμικός τελεστής.

Αποδ.

$$\begin{aligned} C(a|f\rangle + b|g\rangle) &= (A+B)(a|f\rangle + b|g\rangle) = A(a|f\rangle + b|g\rangle) + B(a|f\rangle + b|g\rangle) \\ &= A(a|f\rangle) + A(b|g\rangle) + B(a|f\rangle) + B(b|g\rangle) \\ &= aA|f\rangle + bA|g\rangle + aB|f\rangle + bB|g\rangle \\ &= a(A+B)|f\rangle + b(A+B)|g\rangle = aC|f\rangle + bC|g\rangle, \end{aligned}$$

άρα C , γραμμικός τελεστής.

2) Αν A είναι γραμμικός τελεστής τότε και ο aA , $a \in \mathbb{C}$ είναι γραμμικός τελεστής.

3) Αν A και B είναι γραμμικοί τελεστές, τότε και ο $C = AB$ είναι γραμμικός τελεστής.

Αποδ.

$$\begin{aligned} C(a|f\rangle + b|g\rangle) &= AB(a|f\rangle + b|g\rangle) = A(aB|f\rangle + bB|g\rangle) = \\ &= a(AB|f\rangle) + b(AB|g\rangle) = aC|f\rangle + bC|g\rangle. \end{aligned}$$

4) Για γραμμικούς τελεστές ισχύει ότι $A(B+C) = AB+AC$.

π.χ. 1 Για γραμμικούς τελεστές ισχύει ότι (να δείχθει) $A(BC) = (AB)C$.

π.χ. 2 Ύδo. $[AB, C] + [CB, A] + [CA, B] = 0$.

$$[AB-BA, C] = (AB-BA)C - C(AB-BA) = ABC - BAC - CAB + CBA$$

Όμοια και για τα υπόλοιπα.

• Προσαρτημένοι (adjoint) τελεστές.

Ορισμός: Για έναν τελεστή A , δ'ένα δ.χ. S , ορίζεται ο τελεστής A^\dagger που καλείται προσαρτημένος του A , τέτοιος ώστε:

$$\langle A^\dagger g | f \rangle = \langle g | Af \rangle.$$

Παρατήρηση: Ως προς τον συμβολισμό, έχουμε ότι $A|f\rangle = |g\rangle$.

$|A|f\rangle$ είναι διάνυσμα, επίσης το $\langle A^+g|$ είναι διάνυσμα.

$$|A|f\rangle = A|f\rangle.$$

Γνωρίζουμε ότι: $\langle A^+g|f\rangle = \langle f|Ag\rangle^* = \langle f|A|g\rangle^*$.

Διαισθητικά ίσως ότι: $\langle g|A|f\rangle = \langle f|A^+g\rangle^*$ και $\langle f|A^+g\rangle = \langle g|A|f\rangle^*$

Επίσης, $(A^+)^+ = A$

Αποδ.

$$\langle g|(A^+)^+|f\rangle = \langle f|A^+g\rangle^* = \langle g|A|f\rangle, \text{ πράγματι } \circ(A^+)^+ = A.$$

• ΑΥΤΟΠΡΟΣΑΡΤΗΜΕΝΟΙ ΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ορισμός: Ένας τελεστής λέγεται αυτοπροσαρτημένος (self-adjoint) ή

ερμιτιανός (hermitian) αν $A^+ = A$.

Τότε $A^+ = A \Leftrightarrow \langle g|A|f\rangle = \langle A|g|f\rangle$.

Γωόντες:

$$1) (A+B)^+ = A^+ + B^+$$

Αποδ.

$$\begin{aligned} \langle g|(A+B)^+|f\rangle &= \langle (A+B)|f|g\rangle^* = \langle A|f|g\rangle^* + \langle B|f|g\rangle^* \\ &= \langle g|A^+|f\rangle + \langle g|B^+|f\rangle = \langle g|(A^+ + B^+)|f\rangle. \end{aligned}$$

$$\text{Άρα } (A+B)^+ = A^+ + B^+.$$

$$2) (AB)^+ = B^+A^+$$

Αποδ.

$$\begin{aligned} \langle g|(AB)^+|f\rangle &= \langle AB|f|g\rangle^* = \langle A(B|f)|g\rangle^* = \langle B|f|A^+g\rangle^* \\ &= \langle f|B^+A^+g\rangle^* = \langle g|B^+A^+|f\rangle \end{aligned}$$

$$\text{Άρα } (AB)^+ = B^+A^+.$$

3) Ο A^+ είναι γραμμικός τελεστής.

Αποδ.

$$\text{Θ.δ.ο. } \langle g|A^+(a|f_1\rangle + b|f_2\rangle) = a\langle g|A^+|f_1\rangle + b\langle g|A^+|f_2\rangle.$$

Έχουμε:

$$\begin{aligned} \langle g|A^+(a|f_1\rangle + b|f_2\rangle) &= (a|f_1\rangle + b|f_2\rangle)A|g\rangle^* = \langle a|f_1|Ag\rangle^* + \langle b|f_2|Ag\rangle^* \\ &= \langle g|A^+|a|f_1\rangle + \langle g|A^+|b|f_2\rangle = a\langle g|A^+|f_1\rangle + b\langle g|A^+|f_2\rangle \end{aligned}$$

4) Ο A^+ είναι μοναδικός.

Αποδ.

$$\text{Έστω ότι } B \text{ είναι μοναδικός. } B = A_1^+ - A_2^+, \text{ τότε}$$
$$\langle g|B|f\rangle = \langle g|(A_1^+ - A_2^+)|f\rangle = \langle g|A_1^+|f\rangle - \langle g|A_2^+|f\rangle = \langle A_1|g|f\rangle - \langle A_2|g|f\rangle = 0$$

Διαισθητικά: $B=0 \Rightarrow A_1^+ - A_2^+ = 0 \Rightarrow A_1^+ = A_2^+$, άρα A^+ μοναδικός.

Ορισμός: Φραγμένος, λέγεται ο τελεστής, L , για του οποίου υπάρχει σταθερά, C , τ.ω. $\|Lf\|^2 = \langle Lf | Lf \rangle \leq C \cdot \langle f | f \rangle = C \|f\|^2$, ($C \in \mathbb{C}$)

π.χ. 1: Έστω S ο χώρος των αναληνόμενων συναρτήσεων στο $[a, b]$.
 Αν $A = \int_a^b dx$, ν.δ.ο. ο $A^+ = A$.

→ $A = \int_a^b dx$, $|f\rangle = f(x)$, $\langle g| = g^*(x)$.

Δηλ. $A|f\rangle = \int_a^b f(x) dx$, $\langle g|f\rangle = \int_a^b g^*(x) f(x) dx$

$\langle g|A^+f\rangle = \langle g|A|f\rangle = \langle f|A|g\rangle^* = \left[\int_a^b f^*(x) dx \int_a^b g(x) dx \right]^*$
 $= \int_a^b g^*(x) dx \int_a^b f(x) dx = \langle g|A|f\rangle$.

Οπότε, $A^+ = A$, δηλαδή ο A είναι αυτοπροσάρτημένος.

π.χ. 2: Στο χώρο των τετραγωνικά αναληνόμενων συναρτήσεων, στο $[a, b]$ να βρεθεί ο προσάρτημένος του: $L = k \frac{d}{dx}$, $k \in \mathbb{C}$.

→ $\langle g|f\rangle = \int_a^b g^*(x) f(x) dx$.

Τότε: $\langle g|L^+f\rangle = \langle f|Lg\rangle^* = \left[\int_a^b f^*(x) \cdot k \frac{dg(x)}{dx} dx \right]^* = \int_a^b f(x) k^* \frac{dg^*(x)}{dx} dx$

$= k^* f(x) g^*(x) \Big|_a^b - \int_a^b [k g^*(x)]^* \frac{df}{dx} dx = k^* f(x) g^*(x) \Big|_a^b - \int_a^b g^*(x) k^* \frac{df(x)}{dx} dx$

$= k^* f(x) g^*(x) \Big|_a^b + \int_a^b g^*(x) \left(-k^* \frac{df(x)}{dx} \right) dx$

$\underbrace{\int_a^b g^*(x) \left(-k^* \frac{df(x)}{dx} \right) dx}_{\langle g|L^+f\rangle}$

Αν ισχύει ότι $k^* f(x) \cdot g^*(x) \Big|_a^b = 0 \Leftrightarrow f(b)g^*(b) = f(a)g^*(a)$,
 τότε $L^+ = -k^* \frac{d}{dx}$

Άσκηση: Να βρεθεί ο προσάρτημένος στο προηγούμενο παράδειγμα αν $k = k(x)$. Επίσης, ισχύει η συνθήκη: $f(b)g^*(b) = f(a)g^*(a)$ και λέγεται προσάρτημένη συνοριακή συνθήκη. Γενικά, μπορεί να υπάρξει παραπάνω από μία τέτοιες συνθήκες.

Θεώρημα: Για κάθε φραγμένο γραμμικό τελεστή, L , υπάρχει ο προσάρτημένος τελεστής, L^+ .